

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

30 januari 2009

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking en Toerisme
uitgebracht door de heer Johan Verstreken**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire;

de dames Sabine Poleyn, Miet Smet, de heren Luc Van den Brande, Johan Verstreken;

de heer Marnic De Meulemeester, de dames Stern Demeulenaere, Anne Marie Hoebeke;

de heren Flor Koninckx, Jan Roegiers, mevrouw Anissa Tamsamani.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, de heer Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Christian Verougstraete;

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Cindy Franssen, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Monica Van Kerrebroeck;

de heren Louis Bril, Patrick De Klerck, Marc van den Abeelen;

de heren Bart Caron, Philippe De Coene, Kurt De Loor.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Piet De Bruyn.

Zie:

1853 (2008-2009)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I.	Inleidende uiteenzetting door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.....	4
1.	Situering van de algemene context.....	4
2.	Formulering van de probleemstelling.....	5
3.	Met het ontwerp van decreet beoogde doelstellingen	5
II.	Algemene bespreking	6
1.	Vragen en opmerkingen van de leden	6
1.1.	Tussenkoms van mevrouw Sabine Poleyn	6
1.2.	Tussenkoms van de heer Johan Verstreken.....	6
1.3.	Tussenkoms van de heer Gino De Craemer	7
1.4.	Tussenkoms van mevrouw Stern Demeulenaere.....	7
2.	Antwoorden van de minister-president	7
III.	Artikelsgewijze bespreking	8
IV.	Stemming over het geheel	8

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme werd op data van dinsdag 9 december 2008 en dinsdag 27 januari 2009 het ontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden besproken.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER KRIS PEETERS, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA, TOERISME, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Minister-president *Kris Peeters* verklaart zijn toelichting bij dit, weliswaar niet onbelangrijke, maar toch ook niet zeer omstandige ontwerp van decreet, eerder beperkt te zullen houden. Hij zal meer bepaald de toeristische context, de directe aanleiding en de met het ontwerp beoogde doelstellingen schetsen, gevolgd door enige uitleg bij de voornaamste krachtlijnen van het voorliggende ontwerp van decreet. Zowel het ‘waarom’ als het ‘wat’ zullen dus aan bod komen. Voor een meer omvattende en diepgavende schets van het ontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden, verwijst de minister-president de leden naar de bij het ontwerp gevoegde memorie van toelichting, waarin naast de algemene situering ook een zeer degelijke artikelsgewijze commentaar is opgenomen.

1. Situering van de algemene context

De minister-president wijst erop dat toerisme een heel dynamische groeisector is, waarvan de structuur sinds de jaren tachtig ook ingrijpend is veranderd. Van dat laatste getuigen onder andere het gewijzigde optreden van het Vlaamse, het provinciale, het interlokale en het lokale bestuursniveau. Immers, daar waar vroeger bijna eenzijdig gefocust werd op informatieverstrekking en promotie, gaat er vandaag bijzonder veel aandacht naar, onder andere, infrastructuurle uitbouw, aanbodontwikkeling en alle aspecten van toeristische marketing, gaande van marktonderzoek en productontwikkeling tot commercialisering. Evoluties trouwens die deze commissie steeds van zeer nabij heeft opgevolgd.

De oorzaak van een en ander is gelegen in het feit dat de markt in wezen voortdurend in beweging is.

De consument van vandaag stelt immers hoge eisen en verwacht ook steeds nieuwe producten. Bovendien kan ook niet ontkend worden dat de druk van de concurrentie steeds groter wordt. Deze concurrentiedruk situeert zich trouwens niet enkel binnen de toeristische sector, maar komt ook vanuit het overige, groeiende vrijetijdsaanbod. Het moge dan ook duidelijk zijn dat die bijzonder concurrentiële omgeving een geschikte organisatorische omkadering en een efficiënte samenwerking vergt tussen de betrokken actoren in het toeristische werkveld. Zo niet, dreigt men steeds achter de feiten aan te zullen moeten hollen.

Aangezien de verhoogde dynamiek op het vlak van toerisme zich voordoet op de verschillende beleidsniveaus is een efficiënte en gestructureerde manier van communicatie en overleg noodzakelijk. Kennis over beleid en acties moet immers snel kunnen doordringen in alle geledingen van de toeristische sector. Zulks vergt de inzet van professionelen die de voorliggende ontwikkelingskansen ten volle kunnen benutten. Tevens wijst de minister-president er dienaangaande op dat, rekening houdend met het feit dat de toeristische ontwikkelingen in belangrijke mate mee bepaald worden door initiatieven van private actoren, hierbij ook niet uitsluitend gedacht mag worden aan de inzet van de verschillende bestuursniveaus, maar tevens aan de noodzakelijke betrokkenheid van de private sector.

Het spreekt daarbij ook voor zich dat een marktconform toeristisch product niet noodzakelijk overeenstemt met de administratieve grenzen van een gemeente, arrondissement of provincie en zelfs niet noodzakelijk met een landsgrens. Zulks is in deze commissie overigens ook al naar voor gekomen naar aanleiding van eerdere vragen om uitleg. Een toeristisch werkingsgebied moet daarenboven ook een zekere minimumschaal hebben om op het vlak van toeristische beeldvorming en marketing een rol te kunnen spelen. Om die reden werken de provincies en gemeenten, met ondersteuning van het Vlaamse niveau, al enige jaren aan een nieuwe oriëntatie op basis van de principes van gebiedsgerichte werking, subsidiariteit en een integraal beleid. Hierbij wordt uitgegaan van toeristische regio's die zowel door de klant – hij weze recreant, dan wel toerist – als de aanbieder – gemeenten en/of provincies – als één entiteit worden ervaren. Zonder exhaustief te willen zijn noemt de minister-president bij wege van voorbeeld op: de Westhoek, de Kempen, de Vlaamse Ardennen en de Leiestreek. Deze regio's hebben een voldoende schaalgrootte om de marketingkosten die een regiogerichte promotie met zich brengt te verantwoorden.

Het gevolg van deze nieuwe oriëntatie is tweevoudig. Vooreerst dient er een duidelijke afbakening te

komen van elke toeristische regio, conform de perceptie van de toerist. En tweedens dienen deze regio's vanuit toeristisch oogpunt ten volle ontwikkeld en gepromoot te worden.

De daartoe dienstige toeristische samenwerkingsverbanden brengen diverse voordelen met zich. Eerstens leidt dit tot een verdere professionalisering van de sector. Zo werden hiertoe bijvoorbeeld toeristische regiomanagers aangeworven door de provincies. Ten tweede is er sprake van een verruiming van de visie op gemeentelijk vlak tot een regionale visie. Derdens worden er hierdoor ook meer overheidsmiddelen gegenereerd voor toerisme. En, last but not least, is samenwerking binnen een dergelijk ruim regionaal kader nu ook mogelijk met de private sector en aanverwante instellingen.

2. Formulering van de probleemstelling

Na de algemene situering van de context waarin een en ander zich afspeelt, komt de minister-president tot de eigenlijke probleemstelling. Deze behelst meer bepaald dat sinds de inwerkingtreding van het decreet van 6 juli 2001 houdende de Intergemeentelijke Samenwerking (decreet IGS), het bestaan van dergelijke toeristische samenwerkingsverbanden wordt bedreigd.

Zo stelde de Vlaamse Raad voor Toerisme al in een spoedadvies van 24 juni 2002 met betrekking tot de impact van het decreet IGS op de toeristische structuur in Vlaanderen vast, dat het decreet IGS (en dan meer bepaald de artikelen 10; 22, derde lid; 63, tweede lid; 79, §1 en 79, §3) de bestaande en toekomstige toeristische gebiedswerking verhindert en problematische bepalingen bevat voor wat betreft het financiële luik, het bestuurlijke luik en de participatie van de private sector in toeristische samenwerkingsverbanden. Er mag ondertussen al wel zes jaar zijn heengegaan over dit advies, toch blijft het ten volle actueel.

De genoemde bepalingen van het decreet IGS en de toepassing ervan op de toeristische sector, doorkruisen hiermee het toeristische beleid op Vlaams niveau, op provinciaal niveau en op lokaal niveau. Nochtans is dit toeristische beleid vandaag, mee als gevolg van de taakafbakening tussen de Vlaamse overheid en de provincies in het kerntakendebat, precies heel vaak gebaseerd op de centrale rol van de toeristische samenwerkingsverbanden.

Deze samenwerkingsverbanden worden nu financieel en praktisch ondersteund vanuit de provincies en vaak is er ook een participatie vanuit de private sector. Ze spelen, mee onder begeleiding van Toerisme Vlaanderen, vaak een cruciale rol in de ontwikkeling

van een toeristische regio en bijgevolg ook van het Vlaams toeristisch product.

Elk samenwerkingsverband waarin twee of meer gemeenten participeren moet een organisatievorm hebben aangenomen zoals bepaald in het decreet IGS, of moet een geëigende uitdrukkelijke rechtsgrond hebben om hiervan af te wijken. Dat eerste is echter niet gebeurd, aangezien de huidige toeristische samenwerkingsverbanden activiteiten uitoefenen die niet in te passen zijn in de rechtsvormen die het decreet IGS voorziet. Dat vormt dus ook de kern van het probleem dat men met dit ontwerp van decreet wil aanpakken.

De minister-president wijst er dienaangaande op dat bij gebrek aan een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond die structurele interbestuurlijke en publiek-private samenwerking op toeristisch vlak toelaat, de huidige toeristische samenwerkingsverbanden niet kunnen blijven voortbestaan. De huidige toeristische samenwerkingsverbanden bevinden zich dus eigenlijk in een juridische schemerzone, waarbij ze bij een klacht, van gelijk welke aard, door eventueel bena-deelden, wel eens aan het kortste eind zouden kunnen trekken. Hierdoor dreigt de gebiedsgerichte ontwikkeling en promotie van het toerisme en de recreatie in Vlaanderen te moeten worden stopgezet. Iets wat ten allen koste vermeden dient te worden.

Verder wijst minister-president Kris Peeters er nog op dat ondertussen ook het Gemeente- en het Provinciedecreet in werking traden, die eveneens belangrijke beperkingen inhouden wat betreft de participatie van gemeenten en provincies in rechtspersonen. Daarenboven kunnen de gemeenten en de provincies ook geen personeel of infrastructuur meer ter beschikking stellen aan dergelijke rechtspersonen, hetgeen de werkingskosten van deze laatsten natuurlijk aanzienlijk kan verhogen.

3. Met het ontwerp van decreet beoogde doelstellingen

Uit de zopas geformuleerde probleemstelling kunnen logischerwijze ook de doelstellingen worden afgeleid die met dit ontwerp van decreet beoogd worden.

Vooreerst dient er rechtszekerheid gecreëerd te worden voor kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden. Het creëren van een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond voor toeristische samenwerkingsverbanden zal dan ook de nodige rechtszekerheid verschaffen aan bestaande en nog op te richten toeristische samenwerkingsverbanden. De rechtsgrond wordt meer in concreto verschaft door middel van een erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden door de Vlaamse overheid, in casu door Toe-

risme Vlaanderen. Dit erkenningsmechanisme is tevens noodzakelijk om – weliswaar zonder afbreuk te willen doen aan het sacrosancte principe van de lokale autonomie – controle en toezicht te kunnen uitoefenen ten einde eventuele misbruiken te vermijden.

Eveneens belangrijk in deze, is dat de administratieve lasten die het erkenningsmechanisme met zich brengt, gedragen worden door Toerisme Vlaanderen dat instaat voor de implementatie van de regelgeving, waaronder dus ook de verwerking van de erkenningsaanvragen. Het MAGDA-principe indachtig (maximale gegevensdeling tussen diensten en administraties), zullen gegevens immers slechts eenmalig worden opgevraagd. Zo zal Toerisme Vlaanderen administratieve lasten kunnen uitsparen in andere dossiers. De minister-president haalt ter zake het voorbeeld aan van subsidieaanvragen in het kader van de regelgeving op de toeristisch-recreatieve projecten, waar ook toeristische samenwerkingsverbanden vaak de begunstigde van zijn.

Naast het creëren van rechtszekerheid bestaat een tweede doelstelling erin om een vlotte samenwerking mogelijk te maken tussen gemeenten, provincies en de private sector in toeristische samenwerkingsverbanden, zonder daarbij de algemene bestuurlijke en democratische kwaliteit van het decreet IGS uit het oog te verliezen. In haar briefadvies bij het voorontwerp van decreet maakte de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST) immers de opmerking dat er geen bepalingen werden opgenomen aangaande het garanderen van bestuurlijke en democratische kwaliteit. Om daaraan tegemoet te komen zullen de uitvoeringsbesluiten, waaraan het Departement internationaal Vlaanderen momenteel reeds werkt, ten volle rekening houden met die opmerkingen en zal de bestuurlijke en democratische kwaliteit van toeristische samenwerkingsverbanden op die manier gegarandeerd worden. Bij wege van voorbeeld haalt de minister-president aan dat onder meer bepalingen inzake de wijze van aanuiding van de bestuurders, de communicatie met de gemeenten (dat wil zeggen de informatieplicht), de onverenigbaarheid van bepaalde bestuursmandaten en de uittreding van een lid in die uitvoeringsbesluiten omschreven zullen worden.

Een derde doel dat beoogd wordt met dit ontwerp van decreet bestaat in het ondersteunen van kwalitatieve samenwerkingsverbanden door de Vlaamse overheid. Daarbij kan dan met name vooral gedacht worden aan informatieverstrekking en professionalisering.

De minister-president wijst erop dat dit ontwerp niet werd opgevat als louter een uitzonderingsdecreet voor toeristische samenwerking. Het is een decreet

dat tot nut strekt voor heel het toeristisch veld. Overigens, een regulariserings- of uitzonderingsdecreet ten behoeve van toeristische samenwerkingsverbanden zou helemaal geen oplossing ten gronde inhouden, en zou aanleiding geven tot meer toekomstige problemen (nieuwe illegale samenwerkingsverbanden) dan mogelijkheden (oprichting nieuwe samenwerkingsverbanden).

Tot zover het algemene gegevenskader met betrekking tot het voorliggende ontwerp van decreet. Voor een verdere toelichting en bespreking van de afzonderlijke artikelen van het ontwerp van decreet wenst de minister-president te verwijzen naar de memorie van toelichting. Afsluitend verzoekt hij de commissieleden om het hen voorgelegde ontwerp van decreet te willen goedkeuren.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. Tussenkomen van mevrouw Sabine Poleyn

Op basis van de bij het ontwerp van decreet gevoegde adviezen, acht mevrouw *Sabine Poleyn* het een goede zaak te zijn dat er omstandig overleg geweest is met de achterban uit de toeristische sector, met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP). Ook het feit dat er eindelijk rechtszekerheid en duidelijkheid wordt gecreëerd kan ten volle haar goedkeuring wegdragen. Het veld was hier zeer zeker vragende partij voor. Dat het voorliggende ontwerp van decreet ook de mogelijkheid biedt tot kwaliteitscontroles is eveneens mooi meegenomen.

Wel heeft ze nog vragen bij de afsluitende suggestie van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen om een goede communicatiecampagne over deze nieuwe regelgeving op te zetten. Dienaangaande had ze graag vernomen wat er naast een persmoment, het opstarten van een website en het opstellen van een passende publicatie eventueel anders nog zal gebeuren. Meer bepaald ziet ze daar een rol weggelegd voor de VVSG en de VVP naar hun leden toe. Heeft de minister-president desgevallend reeds weet van concrete plannen in die zin?

1.2. Tussenkomen van de heer Johan Verstreken

De heer *Johan Verstreken* dankt de minister-president voor zijn heldere uiteenzetting over het voorliggende ontwerp van decreet. Niemand kan het belang ervan ontkennen. Al te veel toeristische sa-

menwerkingsverbanden werken momenteel immers in een juridische grijze zone. De rechtspersoonlijkheid die ze nu, met het oog op het vervullen van de in het ontwerp van decreet genoemde functies, kunnen verkrijgen, zal zekerheid en stabiliteit brengen binnen de sector.

Ook het feit dat er zelfs provincie-overschrijdend gewerkt zal kunnen worden, al dan niet via regiomanagers, draagt ten volle zijn goedkeuring weg. Een en ander vormt overigens een adequaat antwoord op vragen en bedenkingen die ook reeds meermaals in deze commissie werden opgeworpen. De CD&V-fractie zal dit decretaal initiatief dan ook ten volle steunen.

1.3. Tussenkoms van de heer Gino De Craemer

De heer *Gino De Craemer* dankt de minister-president voor zijn toch tamelijk omstandige en behoorlijk heldere uiteenzetting en onderschrijft eveneens de stelling dat de decretale rechtsgrond die hier gecreëerd wordt voor de toeristische samenwerkingsverbanden het allerbelangrijkste element is van het voorliggende instrument. Om te voorkomen dat deze problematiek nog langer zou aanslepen, dringt de spreker ook aan op een snelle implementatie van de in het ontwerp van decreet voorziene maatregelen. De toeristische samenwerkingsverbanden opereren nu immers al lang genoeg in een juridisch vacuum.

1.4. Tussenkoms van mevrouw Stern Demeulenaere

Ook mevrouw *Stern Demeulenaere* juicht toe dat de toeristische samenwerkingsverbanden in de toekomst een duidelijke juridische basis zullen hebben. In de in het parlementaire stuk vermelde opsomming van diverse mogelijke samenwerkingsverbanden vindt zij echter a priori geen samenwerkingsmogelijkheid met Toerisme Vlaanderen dan wel met de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest terug. Zijn deze uitgesloten van mogelijke samenwerking? En zo ja, wat is dan de specifieke aanleiding voor die verenging?

2. Antwoorden van de minister-president

In zijn repliek dankt de *minister-president* vooreerst de verschillende interveniënten voor hun uitdrukkelijke steun aan het voorliggende ontwerp van decreet.

Op de, op het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen, gebaseerde vraag van mevrouw Sabine Poleyn inzake de nood aan een

goede communicatiecampagne antwoordt de minister-president dat de eerste verduidelijkingen zich reeds zullen situeren op het niveau van de uitvoeringsbesluiten bij dit decreet. Daarnaast lopen er nu ook reeds gesprekken met de VVSG, met de provincies en met een aantal van die toeristische samenwerkingsverbanden aangaande een toekomstige communicatiecampagne. Het lid kan er dus van op aan dat de nodige aandacht besteed zal worden aan deze problematiek.

Naar aanleiding van de vraag waarom er geen expliciete vermelding wordt gemaakt van de mogelijkheid tot deelname van Toerisme Vlaanderen dan wel de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest aan dergelijke toeristische samenwerkingsverbanden, verklaart de minister-president, na consultatie van zijn diensten, dat hier inderdaad sprake is van een expliciete uitsluiting (cf. artikel 3, §6, van het ontwerp van decreet).

Dienaangaande verduidelijkt hij dat, zoals overigens reeds aangehaald in de initiële toelichting, het ontwerp van decreet op de eerste plaats rechtszekerheid wenst te creëren voor kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden tussen gemeenten, desgevallend provincies (lokale besturen met andere woorden) en de private sector. In dat licht gezien én naar analogie met het decreet IGS (het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking), bevat het voorliggende ontwerp van decreet bepalingen met het oog op transparantie, het vermijden van belangenvermenging en het respecteren van de principes van goed bestuur. Belangrijk daarbij is dat in het decreet IGS, evenals trouwens in het Gemeentedecreet, de deelname van de Vlaamse overheid eveneens wordt uitgesloten. Overigens weze daarbij opgemerkt dat, aangezien de Vlaamse overheid als juridische entiteit niet bestaat, men in het voorliggende ontwerp van decreet gewag maakt van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

De minister-president komt dan tot de reden waarom precies wordt uitgesloten dat de Vlaamse overheid deel kan uitmaken van een toeristisch samenwerkingsverband. In essentie komt het erop neer dat de Vlaamse overheid, die toezichthoudende overheid is, niet kan deelnemen aan toeristische samenwerkingsverbanden waarop ze geacht wordt toezicht te houden.

De rechtsgrond van een toeristisch samenwerkingsverband wordt immers verschaft door een erkenning van de toeristische samenwerkingsverbanden door de Vlaamse overheid, in casu door Toerisme Vlaanderen. Op grond van het principe van de noodzakelijke scheiding tussen de functie van rechter en partij, spreekt het voor zich dat Toerisme Vlaanderen geen erkenningen kan verlenen, weige-

ren of intrekken en tegelijkertijd deel uitmaken van een toeristisch samenwerkingsverband. Vandaar dan ook dat de deelname van de Vlaamse overheid en Toerisme Vlaanderen in het bijzonder wordt uitgesloten.

De minister-president preciseert daarbij echter onmiddellijk dat het uitsluiten van de juridische mogelijkheid tot deelname zeker niet gelijk gesteld mag worden aan het uitsluiten van de mogelijkheid tot samenwerking, wel integendeel. Zo werkt Toerisme Vlaanderen nu reeds intensief samen met bestaande samenwerkingsverbanden op het vlak van toerisme. Met deze bijkomende toelichting zou elke twijfel dus uit de wereld moeten geholpen zijn.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 en 2

Er worden bij deze artikelen geen opmerkingen geformuleerd. Ter stemming gelegd, worden ze aangenomen bij unanimité van negen stemmen.

Artikel 3

Met betrekking tot het derde artikel van het ontwerp van decreet laat mevrouw *Stern Demeulenaere* opmerken dat er zich een technische correctie opdringt in het eerste streepje van de tweede paragraaf. De frase “de internationale verenigingen zonder winstoogmerk” komt daar immers twee keer na elkaar voor. Deze herhaling heeft geen enkele zin en is duidelijk een tekstverwerkingsfout.

De leden van de commissie en de minister-president stemmen, na verificatie van het betreffende tekstgedeelte, in met het voorstel om hier een technische correctie, in de zin van een schrapping van het node-loos herhaalde zinsgedeelte, aan te brengen.

De tekst van het eerste streepje van de tweede paragraaf wordt daardoor:

“– vereniging zonder winstoogmerk in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, indien opgericht met machtiging zoals bepaald in artikel 6;”

Ter stemming gelegd, wordt het aldus gecorrigeerde derde artikel aangenomen bij unanimité van negen stemmen.

Artikelen 4 tot 12

Er worden bij deze artikelen geen opmerkingen ge-

formuleerd. Ter stemming gelegd, worden ze aangenomen bij unanimité van negen stemmen.

IV. STEMMING OVER HET GEHEEL

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden, ten slotte eveneens aangenomen bij unanimité van negen stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Johan
VERSTREKEN

Karim
VAN OVERMEIRE